

Juliol 2012

Prevenió del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme

A. Introducció

B. Detall de la normativa

- B.1 Normativa espanyola
- B.2 Normativa comunitària

C. Breu resum normatiu

D. Resum d'obligacions

- D.1 Mesures de control intern
- D.2 Diligència deguda
- D.3 Obligacions d'informació
- D.4 Obligacions en relació amb empleats, directius i agents

E. Financial Action Task Force

Bibliografia

- Annex** Quadre d'equivalència d'articles entre la Llei 10/2010, de 28 d'abril i el Reglament aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny

A. INTRODUCCIÓ

Un bon sistema de control intern és imprescindible per al correcte funcionament de qualsevol negoci, i en aquest sentit també els auditors de comptes han de tenir polítiques i procediments, més o menys extenses o complexes, en funció d'aspectes, entre altres, com la dimensió, la forma en què estiguin organitzats, etc. En el cas dels auditors de comptes, a més, estan subjectes a diverses normatives que els obliga a uns requeriments determinats de control intern.

La normativa més destacada en aquest sentit és la de control de qualitat intern, modificada a finals de l'any 2011 i amb entrada en vigor l'1 de gener de 2013, la qual cosa ha obligat a tots els auditors a revisar, en més o menys mesura, les polítiques i procediments de control intern per adaptar-los en aquells aspectes que fos necessari.

En aquest context, ens ha semblat adequat tractar en el quadern tècnic sobre les obligacions que imposa l'actual legislació sobre prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, obligacions que cal tenir en compte a l'hora de dissenyar les polítiques i procediments d'organització interna.

S'inclou en el quadern un resum de la normativa bàsica en vigor, uns quadres resum amb explicacions de les obligacions que imposa la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i una breu explicació de les funcions realitzades pel Financial Task Force i del contingut de dues de les seves publicacions que es consideren poden ser d'interès per als auditors: el *FATF Recommendations* i l'*RBA Guidance for Accountants*, amb l'únic objectiu que pugui servir d'ajuda als auditors de comptes, com a subjectes obligats, en la revisió dels seus procediments de control.

B. DETALL DE LA NORMATIVA

El detall de la normativa bàsica relacionada amb la prevenció del blanqueig de capitals i la prevenció i bloqueig del terrorisme, és la següent:

B.1 NORMATIVA ESPANYOLA

- Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.
- Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior.
- Llei 12/2003, de 21 de maig, de bloqueig de finançament del terrorisme.
- Reial decret 54/2005, de 21 de gener, pel qual es modifiquen el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, i altres normes de regulació del sistema bancari, financer i assegurador.
- Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1993 sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.
- Ordre EHA/2444/2007, de 31 de juliol, per la qual es desplega el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, en relació amb l'informe extern sobre els procediments i òrgans de control intern i comunicació establerts per a prevenir el blanqueig de capitals.

B.2 NORMATIVA COMUNITÀRIA

- Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost de 2006, per la qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a la definició de «persones del medi polític» i els criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda respecte al client així com en allò que concerneix a l'exempció per raons d'activitat financera ocasional o molt limitada.
- Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme.

No s'inclou en aquest detall, la normativa relacionada amb els moviments de capitals, que té com a llei base la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, en la qual, entre altres aspectes, s'estableix el principi de llibertat dels moviments de capitals en línia amb el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea i allò que s'ha d'entendre per transaccions econòmiques amb l'exterior, els conceptes de resident i no resident a Espanya, etc.

C. BREU RESUM NORMATIU

Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme

Referència	BOE núm. 103 de 29 d'abril de 2010
Consideracions	Trasllada la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme, desenvolupada per la Directiva 2006/70/CE de la Comissió i deroga la Llei 19/1993, de 28 de desembre. Segueixen d'aplicació les disposicions sancionadores de la Llei 19/1993 als fets comesos amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei. Addicionalment, modifica alguns articles de la Llei 12/2003, de 21 de maig, la Llei 19/2003, de 4 de juliol i la Llei 35/2003, de 4 de novembre.

Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior

Referència	BOE núm. 160 de 5 de juliol de 2003
Consideracions	Entre altres aspectes estableix el principi de llibertat dels moviments de capitals en línia amb el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea i el que s'ha d'entendre per transaccions econòmiques amb l'exterior.

Llei 12/2003, de 21 de maig, de bloqueig del finançament del terrorisme	
Referència	BOE núm. 122 de 22 de maig de 2003
Consideracions	Entre altres aspectes, regula l'actuació administrativa per al bloqueig de comptes, saldos i béns de terroristes i reforça les obligacions del sector financer i demés sectors obligats a col·laborar per a la prevenció del blanqueig de capitals relacionats amb el terrorisme, considerant com a infracció molt greu qualsevol incompliment dels deures previstos en aquesta.

Reial decret 54/2005, de 21 de gener, pel qual es modifiquen el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, i altres normes de regulació del sistema bancari, financer i assegurador	
Referència	BOE núm. 19 de 22 de gener 2005
Consideracions	Bàsicament, reforma el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, per a adequar-lo a les novetats derivades de la Llei 19/2003, de 4 de juliol i introdueix certes modificacions exigides pels canvis organitzatius i institucionals operats en l'Administració espanyola, o inspirades pels estàndards d'organismes com el Grup d'Acció Financera Internacional, el Comitè de Supervisió Bancària de Basilea, l'Associació Internacional de Supervisions d'Assegurances (IAIS), l'Organització Internacional de Comissions de Valors (IOSCO) o les institucions financeres internacionals.

Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1993 sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals	
Referència	BOE núm. 160 de 6 de juny de 1995
Consideracions	Conforma els aspectes organitzatius i de funcionament dels òrgans administratius introduïts per la Llei 19/1993, determinant la composició de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capital i Infraccions Monetàries i del seu Comitè Permanent, concretant la unitat administrativa a la qual correspondrà exercir les funcions de Secretaria de la Comissió i establint les seves competències. Així mateix, determina l'adscripció del Servei Executiu al Banc d'Espanya i el règim del seu funcionament. Aquest Reial decret ha estat modificat posteriorment pel Reial decret 54/2005, de 21 de gener.

Ordre EHA/2444/2007, de 31 de juliol, per la qual es desenvolupa el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, en relació amb l'informe extern sobre els procediments i òrgans de control intern i comunicació establerts per prevenir el blanqueig de capitals	
Referència	BOE núm. 160 de 9 d'agost de 2007
Consideracions	Detalla l'abast i contingut de l'informe extern, especificant una estructura a la qual s'haurà d'ajustar i concretant els seus aspectes mínims. L'annex conté el model d'informe al qual s'haurà d'ajustar allò emès per l'expert extern.

D. RESUM DE LES OBLIGACIONS DELS AUDITORS PER AL COMPLIMENT DE LA NORMATIVA

El resum d'obligacions que es presenta a continuació es basa en el contingut de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme (en endavant Llei 10/2010) i se centra en aquells aspectes que puguin ser d'interès als auditors de comptes com a subjectes obligats. L'únic objectiu, tal com s'indica en la introducció, és que pugui servir d'ajuda en la revisió dels procediments de control intern dels auditors, per tant, no s'inclouen aspectes específics no relacionats amb l'auditoria, ni els aspectes corresponents amb l'organització institucional de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, o amb el règim sancionador.

La Llei 10/2010 considera subjectes obligats tant a les persones físiques com jurídiques que desenvolupen les activitats contemplades en el seu article 2.1, entre aquestes l'auditoria de comptes, si bé matisa que «quan les persones físiques actuen en qualitat d'empleats d'una persona jurídica, o li prestin serveis permanents o esporàdics, les obligacions imposades per aquesta Llei recauran sobre la persona jurídica esmentada respecte dels serveis prestats». La Llei 10/2010 estén també les obligacions a «aquelles operacions realitzades a través d'agents o altres persones que actuen com a mediadors o intermediaris» del subjecte obligat.

Molts dels preceptes de la Llei 10/2010 estan subjectes a desenvolupament reglamentari. La disposició transitòria primera de la Llei 10/2010 estableix que fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries, mantindran la seva vigència el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny (en endavant Reglament), i les seves normes de desenvolupament, quant no resultin incompatibles amb aquella. Aquest fet, l'absència d'un reglament que desenvolupi la Llei 10/2010 i la necessitat d'utilitzar un reglament que desenvolupava l'anterior Llei 19/1993, de 28 de desembre sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, que actualment està derogada, dificulta la interpretació i posada en pràctica d'alguns dels requeriments als quals obliga la vigent Llei.

En els quadres resum de les obligacions derivades de la Llei 10/2010 s'ha inclòs una columna amb la referència als articles del Reglament, si bé tant el redactat de les obligacions com els comentaris corresponen exclusivament als requisits de la Llei 10/2010, no a les possibles matisacions o desenvolupament del Reglament, que per l'exposat anteriorment en alguns casos resulta difícil, sinó impossible, establir en quina mesura són aplicables.

D.1 Mesures de control intern

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Establiment de polítiques i procediments		
1. Aprovació per escrit i aplicació de polítiques i procediments adequats en matèria: ▪ de diligència deguda, ▪ d'informació, ▪ de conservació de documents, ▪ de control intern, ▪ d'avaluació i gestió de riscos, ▪ de garantia del compliment de les disposicions pertinents, ▪ de comunicació, per a prevenir i impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals.	art. 26.1	art. 11
2. Comunicació de les dites polítiques i procediments a les sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països.	art. 26.1 art. 31.1	
3. Dotació dels recursos materials, humans i tècnics necessaris al representant i òrgan de control intern (apartats 6 a 11 següents) per a l'exercici de les seves funcions.	art. 26.2	
4. Operació amb separació funcional entre el departament o unitat d'auditoria interna i els òrgans de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.	art. 26.2	
5. Aprovació d'un manual adequat amb informació completa sobre les mesures de control intern no establertes per a la prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.	art. 26.3 art. 26.4	art. 11.6
5.1 El manual ha d'estar a disposició del Servei Executiu de la Comissió ¹ per a l'exercici de la seva funció de supervisió i inspecció.		
5.2 Comunicació al Servei Executiu de la Comissió en cas que les mesures de control intern previstes s'estableixin a nivell de grup –segons la definició de l'article 42 del Codi de Comerç– amb especificació dels subjectes obligats compresos dins de l'estructura del grup.		

¹ Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Designació de representant		
6. Designació com a representant davant el Servei Executiu de la Comissió a una persona que exerceixi càrrec d'administració o direcció de la societat.	art. 26.2	art. 12.2 a 12.4
6.1 En el cas d'empresaris o professionals individuals, el representant ha de ser el titular de l'activitat.		
7. Comunicació de la proposta de nomenament del representat al Servei Executiu de la Comissió, acompanyada d'una descripció detallada de la seva trajectòria professional.	art. 26.2	art. 12.5
8. Responsabilitat del representant davant el Servei Executiu de la Comissió del compliment de les obligacions d'informació establertes en la Llei 10/2010.	art. 26.2 art. 30.2	art. 12.2
9. Accés per part del representant, sense cap limitació, a qualsevol informació del subjecte obligat necessària per a exercir la responsabilitat anterior.	art. 26.2	
Òrgan de control intern		
10. Establiment d'un òrgan adequat de control intern responsable de les polítiques i procediments de l'apartat 1) anterior.	art. 26.2	art. 11 i 12
10.1 Amb representació, si s'escau, de les diferents àrees de negoci del subjecte obligat.		
11. Documentació en actes expresses dels acords adoptats en les reunions que s'hauran de realitzar d'acord amb la periodicitat establerta en el manual.	art. 26.2	

En relació amb les sucursals i filials si el dret del tercer país no permet «l'aplicació de mesures equivalents a les establertes pel dret comunitari, els subjectes obligats han d'adoptar respecte de les seves sucursals i filials amb participació majoritària mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, i han d'informar al Servei Executiu de la Comissió, que pot proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments per a l'adopció de mesures de compliment obligat.»

L'article 26.3 en què es regula l'aprovació per escrit d'un manual, és un dels molts articles en què s'estableix la possibilitat que reglamentàriament es determinin excepcions. Per la seva banda, l'article 11 del Reglament obliga a establir procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació als subjectes obligats que siguin persones jurídiques i als establiments o empresaris individuals amb un número d'empleats superior a vint-i-cinc.

També en relació amb el manual, el Servei Executiu de la Comissió, en exercici de la seva funció de supervisió i inspecció, podrà proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments instant als subjectes obligats a adoptar les mesures correctores oportunes. Per la seva part, els subjectes obligats podran remetre'l voluntàriament al Servei Executiu de la Comissió perquè aquesta determini l'adequació de les mesures descrites en el manual.

D.2 Diligència deguda

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Política d'admissió de client		
12. Aprovació per escrit i aplicació d'una política expressa d'admissió de clients.	art. 26.1	art. 11
12.1 Ha d'incloure una descripció d'aquells tipus de clients que podrien presentar un risc superior al promig en funció dels factors que determini el subjecte obligat d'acord amb els estàndards internacionals aplicables en cada cas.		
12.2 La política serà gradual, adoptant precaucions reforçades respecte d'aquells clients que presenten un risc superior al promig.		
Identificació del potencial client		
13. Identificació de les persones físiques o jurídiques amb les quals es pretengui establir relacions de negoci o intervenir en qualsevol operació.	art. 3.1 art. 4.1 a 4.4	art. 3.1 a 3.4
13.1 Identificació del titular real.		
13.2 En cas de persones jurídiques, identificació de l'estructura de propietat o de control.		
13.3 En cas que les persones físiques o jurídiques actuïn per compte de tercers identificació de les persones per compte de les quals actuen.		
Comprovació de la naturalesa de l'activitat		
14. Comprovació de la naturalesa de l'activitat professional o empresarial dels clients.	art. 5	art. 3.5
Seguiment continuat		
14. Seguiment continuat de la relació de negocis, inclòs escrutini de les operacions efectuades, per garantir que:	art. 6	
14.1 Coincideixin amb el coneixement que es té del client.		
14.2 Els documents, dades i informació de què es disposi estan actualitzats.		

El grau d'aplicació de les mesures de diligència deguda es pot determinar en funció del risc i depenent del tipus de client, relació de negocis, producte o operació, sempre que –tal com s'indica en l'apartat 12 del quadre– resti contemplat en la política d'admissió de clients i es pot demostrar a les autoritats competents, mitjançant una anàlisi de risc que també haurà de constar per escrit, que l'abast de les mesures adoptades és adequat.

L'article 7.2 de la Llei 10/2010 estableix que les mesures de diligència deguda són aplicables tant als potencials o nous clients, com als ja existents, indicant que en tot cas a aquests últims s'hauran d'aplicar les mesures «quan es procedeixi a la contractació de nous productes o quan es produeixi una operació significativa pel seu volum o complexitat». La disposició transitòria setena de la Llei estableix, sense perjudici d'allò disposat en l'article 7.2, un termini màxim de cinc anys des de l'entrada en vigor de la Llei per aplicar les mesures de diligència deguda als clients ja existents.

En relació amb la identificació formal, la Llei 10/2010 prohibeix mantenir relacions de negoci o realitzar operacions amb persones físiques o jurídiques que no hagin estat degudament identificades, així com amb aquelles persones jurídiques l'estructura de propietat o de control de les quals no s'hagi pogut determinar.

La comprovació de la identitat s'ha de realitzar mitjançant documentació fefaent, no obstant això, en cas de no poder-ho realitzar en un primer moment i sempre que no existeixin elements de risc en l'operació, es pot actuar segons allò regulat en l'article 12 de la Llei 10/2010 «Relacions de negoci i operacions no presencials» que contempla determinats supòsits de relacions de negoci o execució d'operacions amb clients que no es trobin físicament presents, si bé estableix, entre altres aspectes, un termini d'un mes des de l'establiment de la relació de negoci per a obtenir còpia dels documents necessaris per comprovar-ne la identitat.

L'article 7.3 de la Llei 10/2010 prohibeix establir relacions de negoci o executar operacions si no es poden aplicar les mesures de diligència deguda i obliga a posar fi a les relacions ja iniciades quan s'aprecii impossibilitat d'aplicar-les, obligant també a realitzar un examen especial segons allò detallat en els apartats 15 a 17 següents.

L'article 8 de la Llei 10/2010 regula el supòsit que el subjecte obligat recorri a tercers per a l'aplicació de les mesures de diligència deguda i els articles 9 i 10 de la Llei regulen mesures simplificades per a determinats clients o per a determinats productes o operacions, respectivament, exigint per a això que els «subjectes obligats han de reunir informació suficient per determinar si el client es pot acollir a una de les excepcions previstes en aquests articles».

Finalment, la secció 3a (articles 11 a 16), detalla els supòsits en els quals serà necessari establir mesures reforçades de diligència deguda, entre aquests s'inclouen els supòsits de relacions de negoci i operacions no presencials, persones amb responsabilitat pública, productes o operacions propícies a l'anonimat i nous desenvolupaments tecnològics. Aquestes mesures reforçades de diligència també s'han d'aplicar si de les anàlisis de risc es desprenen situacions que «per la seva pròpia naturalesa puguin presentar un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme».

D.3 Obligacions d'informació

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Examen especial		
15. Elaboració d'una relació d'operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.	art. 17	art. 5.2
15.1 Revisió periòdica de la dita relació per mantenir-la actualitzada.		
15.2 Disposició d'aplicacions informàtiques apropiades per a la difusió.		
15.3 Difusió de la relació entre els directius, empleats i agents.		
16. Examen de qualsevol fet o operació, independentment de la seva quantia, que, per la seva naturalesa, pugui estar relacionat amb el blanqueig de capital o el finançament del terrorisme.	art. 17	art. 5.1
16.1 En particular, prestar atenció a qualsevol operació o pauta de comportament complex, inusual o sense propòsit econòmic o lícit aparent, o que presenti indicis de simulació o frau.		
17. Documentació escrita dels resultats de l'examen.	art. 17	
Comunicació per indicati		
18. Comunicació per iniciativa pròpia al Servei Executiu de la Comissió de qualsevol fet o operació, incloent-hi la mera temptativa, respecte al qual, després de l'examen especial, existeixi indicati o certesa que està relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.	art. 18.1 art. 18.4 art. 1	art. 7 art. 13
18.1 En particular s'han de comunicar aquelles activitats tipificades en l'art. 1 de la Llei 10/2010 que mostren una manca de correspondència ostensible amb la naturalesa, volum d'activitat o antecedents operatius dels clients i que sobre la base de l'anàlisi especial no s'hagi apreciat justificació econòmica, professional o de negoci.		
18.2 Informar als directius o empleats que han posat de manifest internament operacions en les quals s'estimi existeixen indicis o certesa d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme, del curs donat a la seva comunicació.		

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Comunicació sistemàtica		
19. Comunicació periòdica al Servei Executiu de la Comissió en el cas que no existeixin operacions amb indici o certesa que està relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.	art. 20	
Col·laboració amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals		
20. Establiment d'un sistema que permeti respondre de forma completa i diligent a les sol·licituds d'informació de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals, els seus òrgans de suport o altres autoritats legalment competents sobre si mantenen o s'han mantingut en els darrers 10 anys relacions de negoci amb determinades persones físiques o jurídiques i sobre la naturalesa d'aquestes relacions.	art. 21	art. 8
Prohibició de revelació		
21. Prohibició als subjectes obligats i als seus directius o empleats que revelin al client o a tercers que s'ha comunicat informació al Servei Executiu de la Comissió, o que s'està examinant o es pot examinar alguna operació per si pogués estar relacionada amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme.	art. 24	art. 10
Conservació de documents		
22. Conservació durant un període mínim de 10 anys de la documentació en què es formalitzi el compliment de les obligacions establertes en la Llei 10/2010, garantint que el sistema d'arxiu assegura la seva adequada gestió i disponibilitat de la documentació, tant a efectes de control intern, com d'atenció en temps i forma als requeriments de les autoritats.	art. 25	art. 6
22.1 En particular, s'ha de conservar per a l'ús en tota investigació o anàlisi, en matèria de possibles casos de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, per part del Servei Executiu de la Comissió o de qualsevol autoritat legalment competent: ▪ Còpia dels documents exigibles en aplicació de les mesures de diligència deguda. ▪ Original o còpia amb força probatòria dels documents que acreditin adequadament les operacions, els seus intervinents i les relacions de negocis.		

	Obligacions	Referència normativa	
		Llei 10/2010	Reglament
22.2	La còpia dels documents d'identificació dels potencials clients (veure apartat 13 anterior) s'ha d'emmagatzemar en suports òptics, magnètics o electrònics que garanteixin la seva integritat, correcta lectura de les dades, la impossibilitat de manipulació i la seva adequada conservació i localització.		

L'article 18.2 de la Llei 10/2010 indica que les comunicacions per indicati han de contenir la següent informació:

- Relació i identificació de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i concepte de la seva participació en aquesta.
- Activitat coneguda de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i correspondència entre l'activitat i l'operació.
- Relació d'operacions vinculades i dates a què es refereixen amb indicació de la seva naturalesa, moneda en què es realitzen, quantia, lloc o llocs d'execució, finalitat i instruments de pagament o cobrament utilitzats.
- Gestions realitzades pel subjecte obligat comunicant per investigar l'operació comunicada.
- Exposició de les circumstàncies de tota índole de les quals es pugui inferir l'indici o certesa de relació amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme o que posin de manifest la falta de justificació econòmica, professional o de negoci per a la realització de l'operació.
- Qualsevol altra dada rellevant per a la prevenció del blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme que es determinin per reglament.

D'altra banda, l'esmentat article estableix que «en el cas d'operacions merament intentades, el subjecte obligat ha de registrar l'operació com a no executada, i comunicar al Servei Executiu de la Comissió la informació que s'hagi pogut obtenir».

L'article 18.4 de la Llei 10/2010 permet als directius o empleats del subjecte obligat comunicar directament al Servei Executiu de la Comissió aquelles operacions en les quals estimin indicis o tinguin la certesa que estan relacionades amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme, si havent-ho manifestat internament, no haguessin estat informats pel subjecte obligat de la tramitació donada a la comunicació.

La Llei 10/2010 obliga a abstenir-se d'executar qualsevol operació en els supòsits d'existència d'indicis d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme, si bé en el seu article 19 contempla que, en cas que la dita abstenció no sigui possible o dificulti la investigació, l'operació es podrà executar, procedint immediatament a la seva comunicació segons allò indicat en l'apartat 18 anterior.

En relació amb la prohibició de revelació, l'article 24 de la Llei 10/2010 assenyala que la dita prohibició no és aplicable a «la revelació a les autoritats competents, inclosos els òrgans centralitzats de prevenció, o la revelació per motius policials en el marc d'una investigació penal».

Així mateix l'article 24.2 indica, entre altres aspectes, que la dita prohibició no impedirà:

- La comunicació d'informació entre els subjectes obligats a què es refereix els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1 [entre els quals s'inclouen els auditors de comptes, comptables externs i assessors fiscals], quan exerceixin les seves activitats professionals, ja sigui com a empleats o d'una altra manera, dins de la mateixa entitat jurídica o en una xarxa. S'entendrà per xarxa, a aquests efectes, l'estructura més àmplia a la qual pertany una persona i que comparteix una propietat, gestió o supervisió de compliment comunes.
- La comunicació d'informació, referida a un mateix client i a una mateixa operació en la qual intervinguin dues o més entitats o persones, entre entitats financeres o entre els subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1, sempre que pertanyin a la mateixa categoria professional i estiguin subjectes a obligacions equivalents pel que fa al secret professional i a la protecció de dades personals. La informació intercanviada s'ha d'utilitzar exclusivament als efectes de la prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Les dites exempcions són també aplicables a la comunicació d'informació entre persones o entitats domiciliades a la Unió Europea o a tercers països equivalents i, per contra, queda prohibida la comunicació d'informació amb persones o entitats domiciliades en tercers països no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopti la decisió en virtut d'allò disposat a l'article 40.4 de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme.²

La Llei 10/2010 no considera que es produeix revelació, als efectes d'allò descrit anteriorment, quan els subjectes obligats als quals es refereix els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1, intenten dissuadir a un client d'una activitat il·legal.

Finalment, assenyalar que l'article 33.2 de la Llei 10/2010 «Intercanvi d'informació entre subjectes obligats i fitxers centralitzats de prevenció del frau» contempla la possibilitat que els subjectes obligats puguin intercanviar informació d'aquells fets o operacions indicades en l'apartat 18 anterior, «amb l'única finalitat de prevenir o impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme quan de les característiques o operativa del supòsit concret es desprengui la possibilitat que, una vegada rebutjada, es pugui intentar davant altres subjectes obligats el desenvolupament d'una operativa total o parcialment similar a aquella».

En relació amb el període mínim de 10 anys de la conservació de la documentació detallat en l'apartat 22, aquest s'ha de computar:

- Respecte a la còpia dels documents exigibles en aplicació de les mesures de diligència deguda, des de la finalització de la relació de negocis o l'execució de l'operació.
- Quant als documents que acrediten adequadament les operacions, els intervinents en aquestes i les relacions de negocis, des de l'execució de l'operació o la finalització de la relació de negocis.

² És responsabilitat de la Direcció General del Tresor i Política Financera mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada del Estats, territoris o jurisdiccions que gaudeixin de la condició de país tercer equivalent.

D.4 Obligacions amb relació a empleats, directius i agents

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents		
23. Establiment per escrit i aplicació de polítiques i procediments adequats per assegurar alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directors i agents.	art. 30.2	
Protecció d'empleats, directius i agents		
24. Adopció de mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagin realitzat una comunicació als òrgans de control intern.	art. 30.1	art. 11.4
Formació a empleats		
25. Disseny d'un pla anual de formació als empleats en funció dels riscos del sector de negoci del subjecte obligat i orientat a detectar operacions que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i sobre com procedir en aquests casos.	art. 29	art.14
25.1 El pla de formació ha de ser aprovat per l'òrgan de control intern.		
25.2 La participació dels empleats en els cursos ha de ser degudament acreditada.		

D.5 Examen extern

Obligacions	Referència normativa	
	Llei 10/2010	Reglament
Expert extern		
26. A excepció dels empresaris o professionals individuals, les mesures de control intern seran objecte d'examen anual per un expert extern.	art. 28.1 art. 28.2 art. 28.4	art. 11.7
26.1 L'examen extern haurà de ser realitzat per persones que reuneixin condicions acadèmiques i d'experiència professional que les facin idònies per al desenvolupament de la dita funció.		
26.2 L'examen extern no es pot encomanar a persones físiques que hagin prestat o prestin qualsevol altra classe de serveis retribuïts durant els tres anys anteriors o posteriors a l'emissió de l'informe.		

	Obligacions	Referència normativa	
		Llei 10/2010	Reglament
Informe escrit			
27.	Consignació dels resultats de l'examen en un informe escrit que descobrirà detalladament les mesures de control intern existents, valorarà la seva eficàcia operativa i proposarà, si s'escau, eventuais rectificacions de millora.	art. 28.1 art. 28.3	art. 11.7
27.1	L'informe s'eleva en el termini màxim de tres mesos des de la data d'emissió al Consell d'Administració o, si s'escau, a l'òrgan d'administració o al principal òrgan directiu del subjecte obligat.		
27.2	El subjecte obligat adoptarà les mesures necessàries per solucionar les deficiències identificades.		
27.3	En els dos anys successius a l'emissió de l'informe aquest podrà ser substituït per un informe de seguiment, emès també per l'expert extern, referit exclusivament a l'adequació de les mesures adoptades pel subjecte obligat per solucionar les deficiències identificades.		
27.4	L'informe estarà a disposició de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport durant els cinc anys següents a la data d'emissió.		

Per la seva part «els qui pretenguin actuar com a experts externs ho han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió abans de començar la seva activitat i informar-lo semestralment de la relació de subjectes obligats les mesures de control intern dels quals hagi examinat».

El contingut de l'informe així com d'altres aspectes a considerar queden regulats en l'Ordre EHA/2444/2007, de 31 de juliol, per la qual es desenvolupa el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capital, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, en relació amb l'informe extern sobre els procediments i òrgans de control intern i comunicació establerts per prevenir el blanqueig de capitals.

E. FINANCIAL ACTION TASK FORCE

Per a l'anàlisi i estudi sobre mesures de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, a més de la legislació espanyola i comunitària, és imprescindible considerar el treball realitzat pel Financial Action Task Force (en endavant FATF), organisme intergovernamental independent, del qual Espanya és membre, que desenvolupa normatives i promou la implementació efectiva de legislació, regulacions i altres mesures operatives per combatre el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i altres amenaces a la integritat del sistema financer internacional.

Les seves principals funcions se centren en el desenvolupament de normativa internacional i en l'establiment d'un procés d'avaluació mutu dels sistemes dels diferents països per prevenir l'abús criminal del sistema financer, cosa que suposa el principal mecanisme per aconseguir el compliment de les normatives que desenvolupen.

Quant a la normativa internacional, el *FATF Recommendations*, és un document que inclou recomanacions juntament amb notes interpretatives, conformant un conjunt de polítiques, mesures i eines per prevenir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, reconegudes internacionalment.

El primer *FATF Recommendations* es va publicar el 1990, essent revisades el 1996 per reflectir l'evolució de les tendències i tècniques de blanqueig de capitals i per ampliar-ho al blanqueig de capitals relacionat amb les drogues. L'octubre de 2001 el FATF va ampliar la seva actuació a l'àmbit del finançament del terrorisme i de les organitzacions terroristes. Es va efectuar una nova revisió l'any 2003 i les 40 recomanacions, juntament amb les 9 específiques, van ser aprovades per 180 països i són reconegudes com la normativa internacional sobre prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Sobre la base de les conclusions de la tercera avaluació mútua dels seus membres, el FATF ha revisat i actualitzat les dites recomanacions, en estreta col·laboració amb els *FATF-Style Regional Bodies* i organitzacions com les Nacions Unides, el Fons Monetari Internacional o el Banc Mundial, publicant la versió revisada del *FATF Recommendations* el febrer de 2012. Les mesures establertes en aquest document haurien de ser implementades per tots els seus membres i el seus *Style Regional Bodies*, per:

- Identificar els riscos i desenvolupar polítiques i una coordinació a nivell nacional.
- Perseguir el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme i la proliferació del finançament de les armes de destrucció massiva. Aplicar mesures preventives per al sector financer i altres sectors designats.
- Dotar a les autoritats competents dels poders i responsabilitats necessaris i establir altres mesures institucionals. Millorar la transparència i disponibilitat sobre la informació de la propietat de les persones jurídiques i sobre els seus acords.
- Facilitar la cooperació internacional.

El document complet, amb el desenvolupament de les recomanacions, i si s'escau, amb les notes interpretatives corresponents, està disponible tant a la pàgina web del FATF com a la del Servei de Prevenció del Blanqueig de Capitals. Enumerem, a continuació, l'índex de les quaranta recomanacions.

A–Polítiques i coordinació per a la prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme	
1	Avaluació del risc i aplicació d'un enfocament basat en riscos
2	Cooperació i coordinació nacional i internacional
B–Blanqueig de capitals i confiscació	
3	Delicte de blanqueig de capitals
4	Confiscació i mesures provisionals

C–Finançament del terrorisme i proliferació del finançament

- 5 Delicte de finançament del terrorisme
- 6 Sancions financeres específiques relacionades amb el terrorisme i el finançament del terrorisme
- 7 Sancions financeres específiques relacionades amb la proliferació
- 8 Organitzacions no lucratives

D–Mesures preventives

- 9 Deure de secret en les institucions financeres

Deure de diligència sobre els clients i manteniment de registres

- 10 Deure de diligència sobre els clients

- 11 Manteniment de registres

Mesures addicionals per a clients i activitats específiques

- 12 Persones amb responsabilitat pública

- 13 Corresponsalia bancària

- 14 Serveis de transferència de diners o valors

- 15 Noves tecnologies

- 16 Transferències electròniques

Confiança, controls i grups financers

- 17 Confiança en terceres parts

- 18 Controls interns i sucursals estrangeres i subsidiàries

- 19 Països d'alt risc

Notificació de transaccions sospitoses

- 20 Notificació de transaccions sospitoses

- 21 Notificació i confidencialitat

Designació de negocis i professions no financeres (DNFBP)

- 22 DNFBP: Deures de diligència de clients

- 23 DNFBP: Altres mesures

E–Transparència i titularitat de les persones jurídiques i acords

- 24 Transparència i titularitat de les persones jurídiques

- 25 Transparència i titularitat dels acords legals

F–Poders i responsabilitats de les autoritats competents i altres mesures institucionals

Regulació i supervisió

- 26 Regulació i supervisió de les institucions financeres

- 27 Potestat dels supervisors

- 28 Regulació i supervisió de les DNFBP

Funcionament i aplicació de la Llei

- 29 Unitats financeres intel·ligents

- 30 Responsabilitats d'aplicació de la Llei i de les autoritats investigadores

- 31 Poders en l'aplicació de la Llei i de les autoritats investigadores

- 32 Enviaments d'efectiu

Requeriments generals

- 33 Estadístiques

- 34 Guies i retroalimentació

Sancions

- 35 Sancions

G-Cooperació internacional	
36	Instruments internacionals
37	Assistència legal mútua
38	Assistència legal mútua: embargament i confiscació
39	Extradició
40	Altres formes de cooperació internacional

Adicionalment al document de recomanacions que s'acaba d'esmentar, el FATF també emet guies, entre les quals s'inclou l'*RBA Guidance for Accountants*, de la qual es resumeix a continuació el seu contingut, per considerar que pot ser d'utilitat per a la revisió de les polítiques i procediments interns dels auditors.

Aquest document publicat el juny de 2008, va dirigit als *accountants in public practice*, terme que inclou als auditors. La guia, igual que les altres publicades pel FATF, parteix d'un enfocament basat en risc, enfocament que no és obligatori però que s'estima pot permetre un ús més efectiu dels recursos, si bé s'assenyala que cada país haurà d'avaluar si aplicar un enfocament basat en el risc o en les normes, en funció, entre d'altres, dels seus riscos de blanqueig de capitals i de finançament del terrorisme, la dimensió, risc i naturalesa dels professionals i entitats no financeres implicades.

El FATF considera que un enfocament basat en el risc permet assignar més recursos als riscos més significatius, una millor adaptació quan s'identifiquen nous mètodes de blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i també recorda que s'han de dissenyar unes polítiques i procediments per a la seva prevenció que estiguin harmonitzades amb els altres requisits regulatoris i professionals, com seria en el cas dels auditors de comptes a Espanya: la Llei d'auditoria de comptes i el seu Reglament i les normes tècniques, en especial, la norma de control de qualitat intern.

El FATF no oblida que aquest enfocament basat en riscos, a part de les avantatges descrites, té reptes entre els quals cal destacar el fet que es requereixen recursos, experiència i judici per recaptar i interpretar la informació sobre els riscos, per desenvolupar procediments i sistemes i per formar al personal. D'altra banda, també indica que determinats procediments com poden ser els deures de diligència en la identificació de clients, s'han de realitzar sempre, si bé, en aquest cas, l'enfocament basat en riscos es pot utilitzar per determinar la quantitat i extensió d'informació requerida.

La part segona del document *RBA Guidance for Accountants* inclou una guia per a les autoritats públiques detallant els cinc principis d'alt nivell que s'enumeren a continuació, per ajudar als països a millorar els seus règims de protecció de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme:

1. Entendre i respondre a les amenaces i vulnerabilitats: una valoració de risc nacional.
2. Un marc legal i regulatori que doni suport a l'aplicació d'un enfocament basat en el risc.
3. Dissenyar un marc de supervisió que doni suport a l'aplicació d'un enfocament basat en el risc.
4. Identificar els principals intervinents i assegurar consistència.
5. Intercanvi d'informació entre el sector públic i privat.

Principis que no són perceptius i que han de ser aplicats en la forma en què sigui més apropiada segons les circumstàncies particulars de cada país. Seguidament, el document desenvolupa els aspectes a considerar en la implementació, a nivell de país, d'un enfocament basat en els riscos: avaluació del risc per informar de les prioritats nacionals, un sistema de supervisió efectiu i assegurar el compliment dels requeriments de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

En l'última part del document s'inclou una guia perquè els *accountants in public practice* puguin implementar polítiques i procediments basats en un enfocament de risc, organitzant-ho en tres categories –geogràfic, del client i del servei– per als quals es detallen una sèrie d'exemples per ajudar en la identificació d'aquells que puguin ser d'aplicació en una firma o exercent o en la relació amb el client, però assenyalant que en la pràctica els riscos es poden situar en més d'una categoria i que han de ser analitzats de forma interrelacionada.

Per a aquelles situacions de risc alt, el document assenjala que les mesures de control que s'estableixin han d'incloure:

- Augmentar la conscienciació sobre el risc del client i les transaccions a tots els departaments que mantinguin una relació de negoci amb el client, incloent-hi la possibilitat de realitzar sessions informatives amb els equips implicats.
- Augmentar els nivells de coneixement del client.
- Establir un escalat per a l'aprovació de les relacions de negoci o involucrar-se en la prestació del servei al client.

En relació amb l'aplicació del mètode basat en l'avaluació del risc, el document comenta quatre aspectes bàsics:

1. Coneixement del client

En aquest apartat es recorda, tal com també queda definit en els deures de diligència de la Llei 10/2010, que cada client ha de ser identificat i la seva identificació verificada de forma oportuna, incloent-hi la identificació i verificació del propietari últim, així com obtenir la informació addicional necessària per comprendre les circumstàncies i el negoci del client, incloent-hi la naturalesa i nivell esperat de les seves transaccions. Aquesta informació i la seva corresponent avaluació del risc ha de ser periòdicament actualitzada.

El document contempla també la possibilitat d'estandarditzar els procediments d'identificació a uns nivells simplificats o reduïts per a aquells clients en els quals el risc s'estimi de baix i, per contra, per a aquells amb risc alt, augmentar-los. S'indica també que aquests procediments s'han de realitzar conjuntament amb els d'acceptació de client, que en el cas dels auditors de comptes serien els establerts per la norma de control de qualitat intern, i considerant els requeriments legals específics.

2. Control del negoci del client i de les transaccions en el cas d'activitats sospitoses

S'indica que no cal esperar que els *accountants in public practice* escodrinyin totes les transaccions dels seus clients però si és cert que estan en una situació que els permeti trobar i reconèixer possibles operacions sospitoses dels seus clients o d'altres associats als seus negocis. Els *accountants in public practice* han d'estar sempre alerta, utilitzant la seva experiència i judici professional, davant possibles situacions que siguin indicatives o sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del

terrorisme. Ajuda, en aquest cas, l'escepticisme professional, que la seva pròpia normativa exigeix als auditors de comptes.

No es tracta d'investigar aquelles operacions sospitoses, tret que s'hagi rebut un encàrrec específic per a això, ja que és innecessari i pot suposar que s'alerti als responsables de l'operació. Per determinar si una operació és sospitosa o no, sol ser suficient amb les consultes que es realitzen durant la realització de l'encàrrec.

3. Informar sobre les activitats sospitoses

L'obligació d'informar està determinada per la legislació del país i no per l'enfocament basat en una avaluació del risc. Si bé aquest enfocament pot ajudar, ja que permet dirigir recursos addicionals en aquelles àrees identificades com de major risc. Per a això és útil que les autoritats del país les proveeixin d'informació útil en la identificació de possibles activitats sospitoses.

Periòdicament s'ha d'avaluar si el sistema per identificar i informar sobre operacions sospitoses és l'adequat. D'altra banda, en avaluar si informar o no com a mínim s'hauria de considerar si són operacions sospitoses en el país en què s'opera i els requeriments de secret professional, a més de qualsevol altre requeriment legal del país.

4. Formació i sensibilització als empleats

Tal com també estableix la Llei 10/2010, el document indica que s'ha de garantir una formació adequada per a tot el personal d'acord amb les funcions que desenvolupin i la probabilitat que puguin trobar operacions sospitoses.

El document dedica un apartat als **sistemes de control intern**, deixant clar que les estructures dels *accountants in public practice* no solen tenir la dimensió de les institucions financeres i que el tipus i extensió de les mesures que es prenguin han de ser apropiades a les dimensions de cadascun dels negocis. D'altra banda, perquè els procediments que es dissenyin funcionin s'han d'integrar als sistemes de control intern de la firma, mantenint una cultura enfocada al seu compliment i amb el compromís i suport per part dels alts directius i els propietaris.

El document assenyala alguns aspectes que s'haurien de considerar en desenvolupar un marc de control intern com són: incrementar el focus en les operacions comptables que són més vulnerables al blanqueig de capitals, revisar regularment tant l'avaluació del risc com els procediments, assignar la responsabilitat del compliment dels temes relacionats amb la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, implementar polítiques i procediments adequats sobre la base de l'avaluació del risc, proporcionar un nivell de formació adequat, etc.

El document finalitza indicant que per establir els procediments necessaris resulta útil establir una avaluació del risc considerant la firma en la seva totalitat: la seva dimensió, la naturalesa de les seves activitats i, si s'escau, l'existència de clients d'alt risc i que, en funció de l'avaluació del risc d'activitats de blanqueig de capitals i de finançament del terrorisme i de la dimensió de la firma, pot ser possible simplificar tant les avaluacions del risc com els procediments interns.

BIBLIOGRAFIA

-
- Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

 - Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1993 sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

 - Reial decret 54/2005, de 21 de gener, pel qual es modifiquen el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, i altres normes de regulació del sistema bancari, financer i assegurador.

 - Financial Action Task Force Annual report 2010-2011.

 - International Standards on Combating Money Laundering and the Financial of Terrorism & Proliferation. The FATF Recommendations.

 - Financial Action Task Force – RBA Guidance for Accountants (17 June 2008)

 - Pàgina web del Financial Action Task Force (<http://www.fatf-gafi.org>)

 - Pàgina web del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (<http://www.sepblac.es>)

Quadre d'equivalència d'articles entre la Llei 10/2010, de 28 d'abril i el Reglament aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny

Llei 10/2010, de 28 d'abril ³	Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament ⁴
CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS	CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS
Article 1. Objecte, definicions i àmbit d'aplicació. Article 2. Subjectes obligats.	Article 1. Àmbit d'aplicació. Article 2. Subjectes obligats.
CAPÍTOL II. DE LA DILIGÈNCIA DEGUDA	CAPÍTOL II. OBLIGACIONS
SECCIÓ 1a MESURES NORMALS DE DILIGÈNCIA DEGUDA Article 3. Identificació formal. Article 4. Identificació del titular real. Article 5. Propòsit i índole de la relació de negocis. Article 6. Seguiment continu de la relació de negocis. Article 7. Aplicació de les mesures de diligència deguda. Article 8. Aplicació per tercers de les mesures de diligència deguda.	SECCIÓ 1a RÈGIM GENERAL Article 3. Identificació dels clients. Article 4. Excepcions a l'obligació d'identificar.
SECCIÓ 2a MESURES SIMPLIFICADES DE DILIGÈNCIA DEGUDA Article 9. Mesures simplifiades de diligència deguda respecte de clients. Article 10. Mesures simplifiades de diligència deguda respecte de productes o operacions.	
SECCIÓ 3a MESURES REFORÇADES DE DILIGÈNCIA DEGUDA Article 11. Mesures reforçades de diligència deguda. Article 12. Relacions de negoci i operacions no presencials. Article 13. Corresponsalia bancària transfronterera. Article 14. Persones amb responsabilitat pública. Article 15. Tractament de dades de persones amb responsabilitat pública. Article 16. Productes o operacions propícies a l'anonimat i nous desenvolupaments tecnològics.	
CAPÍTOL III. DE LES OBLIGACIONS D'INFORMACIÓ	
Article 17. Examen especial. Article 18. Comunicació per indici. Article 19. Abstenció d'execució. Article 20. Comunicació sistemàtica. Article 21. Col·laboració amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i amb els seus òrgans de suport. Article 22. No-subjecció. Article 23. Exempció de responsabilitat. Article 24. Prohibició de revelació. Article 25. Conservació de documents.	Article 5. Examen especial de determinades operacions. Article 6. Conservació de documents. Article 7. Comunicació d'operacions al Servei Executiu. Article 8. Emplenament de la informació requerida pel Servei Executiu. Article 9. Abstenció d'execució d'operacions. Article 10. Deure de confidencialitat. Article 13. Procediment de comunicació. Article 15. Exempció de responsabilitat. Article 16. Àmbit i contingut.

³ Llei 10/2010, de 28 d'abril de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

⁴ Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1993 sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals (incloent-hi modificacions del Reial decret 54/2005, de 21 de gener). En vigència en quant que no resulti incompatible amb la Llei 10/2010 fins que es desenvolupin les disposicions reglamentàries de la dita Llei.

Llei 10/2010, de 28 d'abril³

Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament⁴

CAPÍTOL IV. DEL CONTROL INTERN	
Article 26. Mesures de control intern. Article 27. Òrgans centralitzats de prevenció. Article 28. Examen extern. Article 29. Formació d'empleats. Article 30. Protecció i idoneïtat d'empleats, directius i agents. Article 31. Sucursals i filials en tercers països. Article 32. Protecció de dades de caràcter personal. Article 33. Intercanvi d'informació entre subjectes obligats i fitxers centralitzats de prevenció del frau.	Article 11. Mesures de control intern. Article 12. Òrgans de control intern i de comunicació. Article 14. Formació dels subjectes obligats i el seu personal.
CAPÍTOL V. DELS MITJANS DE PAGAMENT	
Article 34. Obligació de declarar. Article 35. Control i intervenció dels mitjans de pagament. Article 36. Tractament de la informació. Article 37. Intercanvi d'informació.	
CAPÍTOL VI. ALTRES DISPOSICIONS	
Article 38. Comerç de béns. Article 39. Fundacions i associacions. Article 40. Entitats gestores col·laboradores. Article 41. Enviament de diners. Article 42. Contramesures financeres internacionals. Article 43. Fitxers de Titularitats Financeres.	
CAPÍTOL VII. DE L'ORGANITZACIÓ INSTITUCIONAL	CAPÍTOL IV. COMISSIÓ DE PREVENCIÓ DEL BLANQUEIG DE CAPITALS I INFRACCIONS MONETÀRIES
Article 44. Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. Article 45. Òrgans de suport de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. Article 46. Informes d'intel·ligència financera. Article 47. Supervisió i inspecció. Article 48. Règim de col·laboració. Article 49. Deure de secret.	Article 19. Funcions. Article 20. Composició i funcionament. Article 21. Comitè Permanent. Article 22. Òrgans de suport. Article 23. Secretaria de la Comissió. Article 24. Servei Executiu. Article 25. Unitats policials adscrites al Servei Executiu. Article 26. Deure de secret professional d'autoritats i personal al servei de la Comissió. CAPÍTOL V. RÈGIM DE COL·LABORACIÓ SECCIÓ 1a COL·LABORACIÓ INTERNA Article 27. Deures d'autoritats i funcionaris. Article 28. Col·laboració de determinats òrgans de supervisió. SECCIÓ 2a COL·LABORACIÓ INTERNACIONAL Article 29. Intercanvi d'informació. Article 30. Abast de les peticions d'informació. Article 31. Tramitació de les sol·licituds d'informació. Article 32. Limitacions en l'intercanvi d'informació.
CAPÍTOL VIII. DEL RÈGIM SANCIONADOR	CAPÍTOL III. PROCEDIMENT SANCIONADOR
Article 50. Classes d'infraccions. Article 51. Infraccions molt greus. Article 52. Infraccions greus. Article 53. Infraccions lleus. Article 54. Responsabilitat d'administradors i directius. Article 55. Exigibilitat de la responsabilitat administrativa. Article 56. Sancions per infraccions molt greus. Article 57. Sancions per infraccions greus. Article 58. Sancions per infraccions lleus.	Article 17. Procediment sancionador. Article 18. Execució i publicitat de les sancions.

Llei 10/2010, de 28 d'abril³

Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament⁴

Article 59. Graduació de les sancions. Article 60. Prescripció de les infraccions i de les sancions. Article 61. Procediment sancionador i mesures cautelars. Article 62. Concurrència de sancions i vinculació amb l'ordre penal.	